

حرص استخوان تا کی...!؟

مردم افغانستان و جهان، در جریان همین هفته، گزارشهای شرم آور و تکان دهنده دیگری را شنیدند و خواندند که بار دگر، پرده از روی رسوایی های حامد کرزی رییس جمهور افغانستان بر میداشت. هرگاه مجموع اعمال و گفتار مضحک، خنده آور و ضد وقار و حیثیت ملی رییس جمهور کشور ظرف دوازده سال پسین را به یاد آورده و آنرا یکایک برشمريم ، فرصت های بیشتری بدان نیاز خواهد بود.

واما، موضوع رشوه گیری و دریافت پولهای کلان، غیر شفاف و غیر قانونی از شبکه های استخباراتی کشورهای منطقه و جهان که باساس گزارشهای منتشرشده، ظرف چندین سال در هر ماه به دفتر رییس جمهور سرازیر شده و یا میشود، دیگر بهیچوجه موضوع ساده ، شوخی بردار و تحمل پذیر نخواهد بود.

حصول ملیونها دالر از منبع سی. آی . آی ، آنهم بصورت کاملاً پنهانی توسط شخص اول مملکت، دلیل روشنی است بر موقعیت اجنتوری رییس جمهور. یعنی زمانیکه یک شبکه استخباراتی به کسی یا جمعی پول می پردازد، طبعاً از گیرنده آن ، طلب چیزی میداشته باشد و الا، هیچ دلیل و انگیزه دیگر نمیتواند چنان شبکه های نیرومند، حریص و مجرب منطقه یی و جهانی را وادار به پرداخت پول، آنهم پولهای ملیون دالری به کسی ویا به جانبی بسازد.

یا بعبارة دیگر، منابع جاسوسی ابر قدرتها و ممالک ثروتمند جهان نه آنقدر ساده هستند که در نقش ملانصرالدین زمان در آیند و نه هم آنقدر عاطفی، دلسوز و خدای خدمتگار اند که مثلاً دلشان بحال حامد کرزی بخاطر نا توانی مالی اش سوخته باشد.

حال، وقتی اعترافات رییس جمهور کرزی را می شنویم که نه اخذ پول از دستگاه جاسوسی جمهوری اسلامی ایران را انکار میکند و نه حصول ماهوار ملیونها دالر از جانب سی . آی . آی را ، بیاد آن جوان پاکباز، میهن پرست و با وجدان سرزمین خویش می افتیم که قرارشهادت تاریخ معاصرکشور، وقتی حریف سیاسی اش او را به غلط و بگونه

ناجوانمردانه بی متهم به جاسوسی میکند، دیگر غیرت، وقار و حیثیت عالی انسانی اش چنان بجوش می آید که فوراً دست به خودکشی میزند و هرگز نمیخواهد کسی چنین لطمه ننگین ضد غرور افغانی را در دامن شخصیت پاک وی بنگرد.

پس، حالا بنگرید که " تفاوت ره از کجاست تا به کجا؟"

هرچند افغانستان در دارزنای زمانه ها ، قصداً و عمدتاً از سوی حاکمان سیه اندیش و ظلمت گستر، فقیر و نادار نگهداشته شده و ملت مظلوم ما غالباً در قعر بی روز گاریها غوطه ور بوده است ، اما با آنهم، در هیچ زمانی ، ملت افغانستان توسط هیچ زمامداری به جهانیان ، چنین بی وقار و بی حیثیت معرفی نشده بود.

باشنیدن گزارشهای خجالت آور اخیر، سؤال های دیگری نیز نزد افکار عامه افغانستان و جهان پاسخ یافتند. یکی از ان همه سؤالها، چرایی وجود فساد ننگین مالی و اداری و گسترش روز تا روز آن و نیز، حضور فزینگی صد ها و هزار ها جاسوس کشورهای همسایه و غیر همسایه و افزایش هرچه وسیع تر آنها در نهاد های اداری ، قضایی، حقوقی ، اقتصادی و فرهنگی کشور ماتمزده و لگد مال شده افغانستان است . یعنی، همه دانستند که اوضاع از سر (ازبالا) خراب، بازگونه و تأسف بار است که اینک پیکر هستی ملی ما پیوسته درد می کشد و رنج می برد.

قبل از این ، اکثریت مردم افغانستان، غرض رفع و ازاله مصیبت های ناشی از وجود فساد و ریا و بی عدالتی دست و پا گیر، چشم امید بسوی رییس جمهور شان داشتند، اما پس از درک و فهم این واقعیت تلخ که رییس جمهور خود، مفسد، رشوه گیر، خادم قدرتهای بیگانه و گسترش دهنده همه نوع فساد و بد نامی ، کژ رفتاری و دغلبازی است ، دیگر اندکترین امید و انتظاری از او نخواهند داشت .

نتیجه منطقی بی که از رخداد های شباروزی و سیهکاریهای خودی و بیگانه بدست می آید، اینست که افغان و افغانستان از سالها بدینسو بمثابة مردم و مملکت کم چانس، بی پشتیبان، تنها ، سرگردان، محروم و پریشان در صحنه سیاست و اقتصاد منطقه بسر برده و هنوز هم که هنوز است ، بگونه بیرحمانه بی مورد بی مهربی و جفاکاری و تاراج قرار گرفته است .

همیجاست که میگوییم تا زمانیکه کشور ما از دام اسارت بیگانه گان رهایی نیابد، تا موقعیکه فرزندان صادق و مدبرمیهن، فداکارانه دست بکار نشوند، تا آنگاه که صاحبان اصلی این آب

و خاک بخود نیایند و خائنان و جنایتکاران رنگارنگ را طرد نکنند و معتقد به اصالت آزادی و دموکراسی، تطبیق عدالت و انصاف در جامعه و ترک عقب گرایی و تعصب نشوند، بازهم کرزی و کرزی های دیگر از جانب اربابان خارجی در صف داوطلبان ریاست جمهوری و سایر کرسی های مهم کشور قرار خواهند داشت و دران صورت ، روزگار ملت افغانستان نیز به هیچ وجه به سوی بهبودی نخواهد رفت. پایان